

prima instanță: Gh. Gorun
instanța de apel: V. Pruteanu L. Popova și A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței,
Judecătorul

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru, Petru Moraru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Guștiuc Valeriu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Guștiuc
împotriva societății pe acțiuni „Cercul din Chișinău” privind anularea ordinului de
concediere și restabilirea la locul de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de Guștiuc Valeriu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani
mun. Chișinău din 24 decembrie 2013,

c o n s t a ț ă :

La 23 martie 2013, Guștiuc Valeriu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva societății pe acțiuni „Cercul din Chișinău” privind anularea ordinului de
concediere și restabilirea la locul de muncă.

În motivarea acțiunii a invocat reclamantul că prin ordinul din 04 iulie 2011 a
fost angajat la SA „Cercul din Chișinău” în funcția de inginer-șef.

Ulterior, drept urmare a reducerii statelor de personal, prin ordinul nr. 1-p din
18 august 2011, a fost transferat în funcția de vicedirector - inginer al SA „Cercul din
Chișinău”, cu dreptul de a reprezenta întreprinderea în toate instanțele și de a semna
actele coordonate cu conducerea de vârf a societății.

Precizează că la intrarea societății în proces de insolabilitate și după încetarea
acestuia și-a păstrat în continuare funcția deținută.

La 01 aprilie 2013, noul administrator al SA „Cercul din Chișinău” a fost numit
Locoman Andrei, iar odată cu intrarea acestuia în funcție, Guștiuc Valeriu a fost tratat
de către angajator contrar legislației în vigoare, aducându-i-se învinuiri neîntemeiate,
indicații ce contravin instrucțiunilor funcționale, i s-a îngădit accesul liber în birou și
ulterior în clădirea Cercului.

Menționează că la 22 aprilie 2013, venind la serviciu a depistat că lacătul ușii
de la intrare în clădirea Cercului a fost schimbat, neputând pătrunde în încăperile de
muncă. Deși a așteptat afară, nimeni nu a venit să-i deschidă ușa de la intrare și să-i
permită să meargă la serviciu. Ziua următoare, 23 aprilie 2014, situația s-a repetat, iar

la 24 aprilie 2014, orele 11:16 a făcut cunoștință cu ordinul emis de administratorul SA „Cercul din Chișinău”, Locoman Andrei, nr. 06 din 24 aprilie 2013 „Cu privire la încălcarea disciplinei de muncă și a normelor cu privire la reglementarea raporturilor de muncă conform art. 86 alin. (1) lit. „h”, cu concedierea din inițiativa administrației a Dlui Guștiuc Valeriu”, prin care a fost concediat începând cu 23 aprilie 2013, cu desfacerea contractului individual de muncă din motivul absenței nemotivate de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive, la 22 aprilie 2013 și 23 aprilie 2013.

Susține reclamantul că, nu i-a fost eliberat carnetul de muncă.

Astfel, la 27 mai 2015, a adresat către Inspekția Muncii o interpelare prin care a pretins încălcarea de către angajatorul SA „Cercul din Chișinău” a legislației muncii, iar prin răspunsul nr. 6-932/13 din 26 iunie 2013, i s-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată competentă.

Consideră reclamantul că a fost concediat în mod ilegal și a solicitat anularea ordinului nr. 06 din 24 aprilie 2013 cu privire la concediere, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

La 30 septembrie 2013, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând încasarea în beneficiul său de la angajatorul SA „Cercul din Chișinău” a salariului pentru lipsa forțată de la muncă timp de 6 luni calendaristice, în sumă de 16 785,48 lei (f.d. 22).

La 20 decembrie 2013, Guștiuc Valeriu și-a retras acțiunea în partea încasării salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 decembrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014, apelul declarat de Guștiuc Valeriu a fost respins și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 decembrie 2013.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 august 2014, a fost admis recursul declarat de Guștiuc Valeriu, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 din motiv că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor reclamantului/apelantului Guștiuc Valeriu și restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, apelul declarat de Guștiuc Valeriu a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 iunie 2015, Guștiuc Valeriu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015 și hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 24 decembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 aprilie 2015 și comunicată lui Guștiuc Valeriu la 12 mai 2015. (f.d. 233)

Cererea de recurs a fost depusă la 22 iunie 2015 și respectiv, recursul se consideră depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 10 iulie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat către SA „Cercul din Chișinău” copia recursului declarat de Guștiuc Valeriu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, 12 august 2015, intimatul nu și-a realizat dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, atât instanța de apel, cât și prima instanță aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actelor judecătorești, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO, că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în mod corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, dar și în prima instanță, au fost

verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Guștiuc Valeriu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Guștiuc Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Mihai Poalelungi

Judecătorii

Tatiana Vieru

Petru Moraru